

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ خَمْسَةُ وَسِتُّونَ آيَةً كُلُّها
لِسُوْنَةِ الْأَنْجَلِيَّةِ هُنَّ مُكَفَّةٌ بِسُوْنَةِ اللَّهِ الْمُكَفَّفَةِ

به اسم الله رحمان رحيم

الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ وَجَعَلَ الظُّلْمَاتِ

الْحَمْدُ لِلَّهِ آنِرَاكِه خلق کرد سماوات و زمین را و ساخت ظلمت ها

وَالنُّورَةَ ثُمَّ الَّذِينَ كَفَرُوا بِرَبِّهِمْ يَعْدِلُونَ^١ هُوَ الَّذِي خَلَقَكُمْ

و نور را باز کسان کافر با رب خود گیرند معادل * او که خلق کرد شمارا

مِنْ طِينٍ ثُمَّ قَضَى آجَلًا وَآجَلٌ مُسَمَّىٌ عِنْدَهُ ثُمَّ آتَنَاهُ

از خاک باز تعین کرد اجل را. و اجل مسمی است نزد او باز هم شما

تَمْرُونَ ۝ وَهُوَ اللَّهُ فِي السَّمَاوَاتِ وَفِي الْأَرْضِ بِعْلَمٌ سَرَكُورٌ وَ

میکنیدشک * و اوست الله در سماوات و در زمین. دارد علم از سر شما و

جَهْرٌ كُمْ وَبِعْلَمٌ هَاتَكْسِبُونَ ۝ وَمَا تَأْتِيْهِمْ مِنْ أَيْتٍ

جهرشما و دارد علم آنچه میکنید کسب * و نمی آید برای آنها کدام آیتی از آیات

۱) مسمی: نام گذاری شده، مقدر یا تعین گردیده.

رَبِّهِمْ إِلَّا كُنُوا عَنْهَا مُعْرِضِينَ ﴿٤﴾ فَقَدْ كَذَّبُوا بِالْحَقِّ لَهَا جَاءَهُمْ

رب آنها إلا میباشند از آن اعراض کنندگان * کردند کذب بر حق چون آمد برایشان.

فَسَوْفَ يَأْتِيْهِمْ أَنْبَءُ أَمَّا كَانُوا يَهُ يَسْتَهْزِئُونَ ﴿٥﴾ أَكَمْ يَرَوْا كَمْ

مگر زود میرسد برایشان اخبار آنچه بودند برآن استهزاء کنندگان * آیا نمی بینند چقدر

أَهْلَكُنَا مِنْ قَبْلِهِمْ مِنْ قَرْنَيْنِ مَكَنَّهُمْ فِي الْأَرْضِ مَا لَهُمْ نِمَّكِنُ

هلاک کردیم از قبل آنها از نسلی، مکان دادیم آنها را در زمین چنانکه ندادیم مکان

لَكُمْ وَأَرْسَلْنَا السَّمَاءَ عَلَيْهِمْ مِدْرَارًا وَجَعَلْنَا الْأَنْهَرَ تَجْرِي

بـشـما وـكـرـديـم اـرسـال سـماء رـا بـرـآـنـها آـب رـيزـان وـكـرـديـم آـنـهـار رـا جـاري

مِنْ تَحْتِهِمْ فَاهْلَكْنَاهُمْ بِنُوْبِهِمْ وَأَنْشَانَاهُمْ بَعْدِهِمْ قَرْنَانِ

ازـتحـت آـنـهـا باـزـهـلاـك كـرـديـم آـنـهـارـا بـگـناـهـانـشـان وـنـشـأت دـادـيـم اـز بـعـد آـنـهـا نـسلـي

أَخْرِينَ^٦ وَلَوْزَلْنَا عَلَيْكَ كِتَابًا فِي قِرْطَاسٍ فَلَمْسُودَهِ يَأْيُدِيهِمْ

ديـگـرى * ولو نـازـل مـيـكـرـديـم برـتو كـتابـى اـز كـاغـذـكـه لـمـسـمـيـكـرـدىـنـد باـدـسـتـهـاـيـ خـود

لَقَالَ اللَّهُمَّ كَفَرُوا إِنْ هَذَا إِلَّا سِحْرٌ مُّبِينٌ^٧ وَقَالُوا إِنَّا لَا أُنْزَلَ

میگفتند کسان کافر نیست این إلا سحر مبین * و میگویند چرا نشد نازل

عَلَيْكُمْ هَلْكَهُ وَلَوْ أَنْزَلْنَا مَلَكًا لَقُضِيَ الْأَمْرُ ثُمَّ لَا يُنْظَرُونَ^٨ وَ

بر او ملک. واگر نازل میکردیم ملک را فیصله میشد امر باز نمیداشتند مهلتی * و

لَوْجَعَلْنَاهُ مَلَكًا لَجَعَلْنَاهُ رَجُلًا وَلَكُبْسَنَا عَلَيْهِمْ قَائِلُسُونَ^٩

اگر میساختیم اورا ملک میساختیم اورا مردی و ملبس میکردیم برآنها طوریکه میباشند ملبس^۱

۱) باز هم پوشیده و مستور می ماند حق از آنها طوریکه پوشیده و مستور است برایشان.

وَلَقَدِ اسْتُهْزِئَ بِرُسْلٍ مِّنْ قَبْلِكَ حَاقَ بِاللَّذِينَ سَخِرُوا مِنْهُمْ

ويقيناً كردن استهزاء بر رسول از قبل تو، شدند حاق^۱ با آنچه تمسخر كردن برآن،

مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ ۝ قُلْ سِيرُوا فِي الْأَرْضِ ثُمَّ انظُرُوا

آنچه همواره برآن میکردن استهزاء * بگو سیر کنید در زمین باز نظر کنید

كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُكَذِّبِينَ ۝ قُلْ لِمَنْ فَارَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ

چگونه شد عاقبت تکذیب کنندگان * بگو از کیست آنچه در سماوات و زمین است.

۱) حاق: محاط شدن، محاصره شده. (مثلاً حاق الفخذ Acetabulum) (طوریکه حق آنهارا حلقه میکند)

قُلْ لِلَّهِ طَكَبَ عَلَى نَفْسِكَ الرَّحْمَةَ لِيَجْمِعَنَّكُمْ إِلَى يَوْمِ الْقِيَمةِ

بگو از الله. نوشته بر نفس خود رحمت را. میکند جمع شمارا الى یوم قیامت،

لَا رَبِّ يَرِبُّ فِيهِ طَالَّذِينَ خَسِرُوا أَنفُسَهُمْ فَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ^{١٢} وَلَهُ

نیست شک در آن. آنانکه خساره کردند بنفسهای خود آنها اند بی ایمان * وازاوست

مَأْسَكَنَ فِي الْيَلِ وَالنَّهَارِ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ^{١٣} قُلْ أَغَيْرُ

آنچه ساکن در لیل است و نهار. و اوست السَّمِيعُ الْعَلِيمُ * بگو آیا غیر

اللَّهُ أَتَخْذُ وَلِيًّا فَاطِرَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَهُوَ يُطِعِّمُ وَلَا يُطَعَّمُ

الله کنم اتخاذ و لی؟ فاطر^۱ سماوات و زمین و او میدهد طعام و نخورد طعام.

قُلْ إِنِّي أُمِرْتُ أَنْ أَكُونَ أَوَّلَ مَنْ آتَكُمْ وَلَا تَكُونَنَّ مِنَ

بگو من امر شدم که باشم اول آنکه شد تسلیم و نباشم از

الْمُشْرِكِينَ ۝ ۱۴ قُلْ إِنِّي أَخَافُ إِنْ عَصَيْتُ رَبِّي عَذَابَ يَوْمِ

مشرکین * بگو من خوف دارم، اگر عصيان کنم از ربم، عذاب یوم

۱) فاطر: پدیدآور. شکست تاریکی و ظهور روشنی (افطار، فطرروزه)

عَظِيمٌ^{١٥} مَنْ يُصْرَفُ عَنْهُ يوْمَئِنْ فَقَدْ رَحِمَهُ وَذَلِكَ الْفُوزُ

عظيم را * آنکه شد صرفه ازاو آنروز البته رحم شد براو. و آنست فوز

الْمُبِينُ^{١٦} وَإِنْ يَمْسِكَ اللَّهُ بِخُرُوفَ لَا كَاشِفَ لَهُ إِلَّا هُوَ طَوْ

مبین * و اگر برساند بتو الله ضری باز نیست کاشفی برآن الا او. و

إِنْ يَمْسِكَ بِخَيْرٍ فَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ^{١٧} وَهُوَ الْقَاهِرُ

اگر برساند بتو خیری باز اوست بر کل شیء قادر * و اوست قاهر^۱

۱) قاهر: غالب، مسلط، توانا، دارای قهر، جابر.

فَوْقَ عِبَادِهِ وَهُوَ الْحَكِيمُ الْخَبِيرُ^{١٨} قُلْ أَيُّ شَيْءٍ أَكُوْرُ شَهَادَةً

فوق عباد خود. و اوست الْحَكِيمُ الْخَبِيرُ * بگو کدام شیع است بزرگ در شهادت.

قُلِ اللَّهُ شَهِيدٌ بَيْنِي وَبَيْنَكُمْ وَأُوحِيَ إِلَيَّ هُذَا الْقُرْآنُ لِأُنُذِّرَكُمْ

بگو الله. شهید است بین من و بین شما. و شد وحی بمن این قرآن تا اخطاردهم بشما

بِهِ وَمَنْ يَكُنْ لَّكُمْ شَهِيدٌ فَلْتَشْهِدُونَ أَنَّ مَعَ اللَّهِ إِلَهَةٌ أُخْرَى قُلْ

به آن و هر کرا بر سد. آیا شما میدهید شهادت که با الله است خدايان دیگر. بگو

لَا أَشْهُدُ قُلْ إِنَّمَا هُوَ اللَّهُ وَاحِدٌ وَإِنَّمَا بَرِّي عِزْمًا لِشَرِكَوْنَ^{١٩}

ندهم شهادت. بگو یقیناً اوست خدای واحد و منم بری از آنچه شما میگیرید شریک*

اللَّذِينَ أَتَبْنَاهُمُ الْكِتَابَ يَعْرِفُونَهُ كَمَا يَعْرِفُونَ أَبْنَاءَهُمُ الَّذِينَ

آنانکه دادیم آنها را کتاب را می شناسند آنرا چنانکه میشناسند ابناء خود را. آنانکه

خَسِرُوا أَنفُسَهُمْ فَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ^{٢٠} وَمَنْ أَظْلَمُ مِنْ افْتَرَى

خساره کردند بنفسهای خود آنها اند بی ایمان * و کیست ظالمتر از آنانکه افتراء کرد

عَلَى اللَّهِ كَذِبًا أَوْ كَذَبَ بِإِيمَنِهِ لَا يُفْلِحُ الظَّالِمُونَ^{٢١} وَيَوْمَ

بر الله دروغ يا تکذیب کرد آیات او را. یقیناً نیابند فلاخ مردم ظالم * روزیکه

نَحْشُرُهُمْ جَمِيعًا ثُمَّ نَقُولُ لِلَّذِينَ آتَهُمُوهُمْ شُرَكًا وَلَمْ يُؤْمِنُوا

کنیم حشر آنها را جمیعاً باز بگوئیم بکسان مشرك کجاست شرکاء شما که

كُنْتُمْ تَرْعَمُونَ^{٢٢} ثُمَّ لَمْ تَكُنْ فِتْنَتُهُمْ إِلَّا أَنْ قَالُوا وَاللَّهِ رَبُّنَا

بودید زعیم آنها * باز نمی باشد فتنه آنها الا که گویند والله رب ما

مَا كُنَّا مُشْرِكِينَ^{٢٣} أَنْظُرْ كُيْفَ كَذَبُوا عَلَى آنفُسِهِمْ وَضَلَّ عَنْهُمْ

نبوديم **مشركين** * نظر کن چطور تکذيب ميکنند بر نفسهاي خود و گم شد از آنها

مَا كَانُوا يَفْتَرُونَ^{٢٤} وَمِنْهُمْ مَنْ يَسْتَمِعُ إِلَيْكَ وَجَعَلْنَا عَلَى

آنچه همواره ميکردند افتراء * و از آنها بعضی کنند استماع بتو. و ساختيم بر

قُلُوبُهُمْ أَكِنَّةٌ أَنْ يَفْقَهُوهُ وَفِي أَذْانِهِمْ وَقُرَاطٌ وَإِنْ يَرَوْا كُلَّ

قلبهایشان پرده ها، که نفهمند آنرا، و در گوشهاي آنها سنگيني. و اگر بیینند کل

اَيُّهُ لَا يُؤْمِنُوا بِهَا حَتَّىٰ اذَا جَاءُوكُمْ يُحَاجِدُونَكُمْ يَقُولُونَ اَلَّذِينَ

آیت را نیارند ایمان برآن. حتی که بیایند نزدت میکنند جدال با تو، میگویند کسان

كَفَرُوا إِنْ هُنَّ أَلَا آسَا طِيرُ الْأَوَّلِينَ^{٢٥} وَهُمْ يَنْهَوْنَ عَنْهُ وَ

کافر نیست این الا سطرهای مردمان اولی * و آنها کنند نهی ازآن و

يُنَوِّنَ عَنْهُ وَإِنْ يُهْلِكُونَ إِلَّا أَنفُسُهُمْ وَمَا يَشْعُرُونَ^{٢٦} وَلَوْ

شوند دور ازآن. و نکند هلاک الا نفسهای خودرا و ندارند شعور * واگر

تَرَى إِذْ وُقِعُوا عَلَى التَّارِفَاتِ لَا يَرْدُدُهُنَّ بَيْتٌ

ببینی چون موقف شوند بر آتش میگویند ای کاش شویم رد و نمیکنیم کذب برآیات

رَبِّنَا وَكُوُنَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ۝ بَلْ بَدَ الْهُمَّ قَاتُوا يُخْفُونَ

رب خود و میباشیم از جمله مؤمنان * بلکه هویدا شود به آنها آنچه میکردند مخفی

مِنْ قَبْلِ وَلَوْرُدُ وَالْعَادُ وَالْأَنْهُوَاعَتُهُ وَإِنَّهُمْ لَكَذِبُونَ ۝

* از قبل. ولو رد میشدند میکردند عودت برآنچه نهی شده بودند و اینها اند دروغ گویان

وَقَالُوا إِنْ هِيَ إِلَّا حِيَاةُ الدُّنْيَا وَمَا نَحْنُ بِمَيْبُونِينَ^{٢٩}

و گویند نیست این إلا حیات ما در دنیا و نمیشویم ما باز مبعوث * و اگر

تَرَى إِذْ وُقِعُوا عَلَى رَبِّهِمْ قَالَ أَلَيْسَ هَذَا بِالْحَقِّ قَالُوا بَلَى وَ

بینی چون موقف شوند نزد رب خود. میگوید آیا نیست این برق. میگویند بلی و

رَبِّنَا قَالَ فَذُوقُوا الْعَذَابَ بِمَا كُنْتُمْ تَكْفُرُونَ^{٣٠} قَلْ خَسِرَ الَّذِينَ

رب ما. میگوید کنید ذائقه عذاب را چونکه بودید کافران * کردند خساره آنانکه

لَذِّبُو ابْلِقَاءِ اللَّهِ حَتَّىٰ إِذَا جَاءَتْهُمُ السَّاعَةُ بَغْتَةً قَالُوا يَحْسِنُونَا

تکذیب کردند لقاء الله را. حتی که آمد برآنها ساعت ناگهان، گفتند وای حسرت برما

عَلَىٰ مَا فَرَّطْنَا فِيهَا وَهُمْ يَحْمِلُونَ أَوْزَارَهُمْ عَلَىٰ ظُهُورِهِمُ الَا

برآنچه افراط کردیم درآن، و آنها حمل میکنند اوزار^۱ خودرا بر پشتھای خود. آگاه باشد

سَاعَةً فَآمِرُونَ ۝ وَمَا الْحَيَاةُ إِلَّا لَعِبٌ وَلَهُوَ وَلَدَارٌ

بد است آن اوزار آنها * و نیست حیات دنیا الا لعب و لھو. و یقیناً دار

۱) اوزار (افرار): پشتاره گناهان، وسائل و طرز العمل.

الْآخِرَةُ خَيْرٌ لِّلَّذِينَ يَتَّقَوْنَ أَفَلَا تَعْقِلُونَ^{٣٢} قَدْ نَعْلَمُ إِنَّهُ لَيَحْزُنُكُمْ

آخرت است بهتر بکسانیکه میکنند تقوا. پس چرا نمیکنید تعقل * میدانیم آنهمه کند محزونت،

الَّذِي يَقُولُونَ فَإِنَّهُمْ لَا يَكِنْ بُونَكَ وَلَكِنَّ الظَّالِمِينَ يَا يَتِيمَ اللَّهِ

آنچه میگویند، مگر اینها نمیکنند تکذیب ترا و لakan ظالمین با آیات الله

يَحْمَدُونَ^{٣٣} وَلَقَدْ كُلِّبَتْ رُسُلٌ مِّنْ قَبْلِكَ فَصَابَرُوا عَلَىٰ مَا

میکنند جحد^۱* و یقیناً تکذیب شدند رُسُل از قبل تو مگر صبر کردند بر آنچه

(۱) جحد: انکار.

كُلُّ بُوَاوَدُوْهَا حَتَّىٰ اتَّهَمُهُ نَصْرَنَا وَلَا مُبَدِّلَ لِكَلِمَاتِ اللَّهِ

تكذيب و اذية ميشدند حتى رسید آنها را نصرت ما. و نشود مبدل کلمات الله.

وَلَقَدْ جَاءَكَ مِنْ تِبَّاعِي الْمُرْسَلِينَ^{٤٤} وَإِنْ كَانَ كَيْفُرُ عَلَيْكَ

ويقيناً رسیده برایت از اخبار مرسلین * و اگر هست ناگوار برایت

إِعْرَاضُهُمْ فَإِنِّي أَسْتَطَعْتَ أَنْ تَبْتَغِي نَفْقَةً فِي الْأَرْضِ أَوْ سُلْكًا

اعراض آنها پس اگر داری استطاعت که بیابی نقمی در زمین یا زینه

فِي السَّمَااءِ فَتَأْتِيهِمْ بِاِلْهَىٰ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَجَعَاهُمْ عَلَى الْهُدًىٰ

در سماء بیار برایشان آیتی. و اگر خواهد الله میکند جمع آنها بر هدایت

فَلَا تَكُونُنَّ مِنَ الْجَاهِلِينَ ۝ إِنَّمَا يَسْتَجِيبُ لِلَّذِينَ يَسْمَعُونَ ۝

پس نباش از جاهلین * یقیناً میکند استجابت کسانیکه میشنوند.

وَالْمُؤْمِنُ يَبْعَثُهُمُ اللَّهُ ثُمَّ إِلَيْهِ يُرْجَعُونَ ۝ وَقَالُوا لَوْلَا نُزِّلَ

و مرده را میکند بعث الله باز نزد او میشوند رجعت * و میگویند چرا نشد نازل

عَلَيْهِ اِيَّهُ مِنْ رَبِّهِ قُلْ إِنَّ اللَّهَ قَادِرٌ عَلَىٰ أَنْ يُنْزِلَ اِيَّهُ وَ

بر او آیتی از رب او. بگو یقیناً الله است قادر بر آنکه کند نازل آیتی و

لَكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ^{٣٧} وَمَا مِنْ دَآبَّةٍ فِي الْأَرْضِ وَلَا طَيرٍ

لakan akther anha ndarand ulm * و نیست کدام حیوان در زمین و نه پرنده

يَطِيرُ بِجَنَاحَيْهِ إِلَّا أَمْمَةٌ مِّثْلُكُمْ فَإِنَّ طَنَافَةَ الْكِتَبِ مِنْ شَيْءٍ

طیران با دوبال خود إلا امتی هستند مثل شما. فرونگذاشتیم در کتاب از چیزی

ثُمَّ إِلَى رَبِّهِمْ يُحْشَرُونَ ۝ وَالَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا صُمْ وَفُكْمُ

باز نزد رب خود میشوند حشر * و آنانکه تکذیب کنند آیات ما را کر و گنگ اند

فِي الظُّلْمَاتِ طَمَنْ يَسِّرَ اللَّهُ بِضُلْلِهِ وَمَنْ يَسِّرْ يَجْعَلُهُ عَلَى صَرَاطٍ

در ظلمات. هر کرا خواهد الله میکند گمراه. و هر کرا خواهد مینماید بر راه

وَسُتَّقِيمٍ ۝ قُلْ أَرَعِيْتُكُمْ إِنْ أَتَكُمْ عَذَابُ اللَّهِ أَوْ أَتَكُمُ السَّاعَةُ

مستقیم * بگو آیا می بینید اگر بیاید بشما عذاب الله یا بیاید بر شما ساعت

أَغَيْرَ اللَّهِ تَعْوُنَ إِنْ كُنْتُمْ صَدِقِينَ ﴿٤٠﴾ بَلْ إِيَّاهُ تَدْعُونَ

آیا غیر الله میکنید دعا، اگر هستید صادقین * بلکه او را میکنید دعا،

فَيَكْسِبُونَ مَا تَدْعُونَ إِلَيْهِ إِنْ شَاءَ وَتَنْسُونَ مَا شَرَرُوكُونَ ﴿٤١﴾ وَلَقَدْ

می کند دفع آنچه کردید دعا برایش، اگر خواهد، و میکنید فراموش آنچه میکردید شریک * و یقیناً

أَرْسَلْنَا إِلَيْ أُمَّمٍ مِّنْ قَبْلِكَ فَآخَذْنَاهُمْ بِالْبَأْسَاءِ وَالضَّرَّ لَعَلَّهُمْ

ارسال کردیم برای امتها از قبل تو باز اخذ کردیم آنها را با سختی و ضرر برای اینکه

يَتَّخِرُّ عَوْنَ^{٤٣} فَلَوْلَا إِذْ جَاءَهُمْ بِأُسْنَاتِ ضَرَّعٍ وَلَكِنْ قَسْتَ قُلُوبَهُمْ

کند تضرع * مگر چرانکردند، وقتی آمد برایشان سختی ما، تضرع، ولا肯 سخت شد قلوب آنها

وَزَّئَنَ لَهُمُ الشَّيْطَانُ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ^{٤٤} فَلَمَّا نَسُوا مَا ذُكِرَ وَارَبَهُ

ومزین کرد برایشان شیطان آنچه میکردند عمل * وقتی فراموش کردند آنچه ذکر شدند برآن

فَتَحَنَّا عَلَيْهِمْ أَبْوَابَ كُلِّ شَيْءٍ طَحَّى إِذَا فَرِحُوا بِمَا أُوتُوا

باز کردیم برآنها درهای کل اشیاء را. حتی فرح کردند برآنچه داده شدند،

أَخْذُ نِهْمٍ بَعْتَلَةً فَإِذَا هُمْ مُبْلِسُونَ^{٤٤} فَقُطِّعَ دَابِرُ الْقَوْمِ الَّذِينَ

اخذ کردیم آنها را ناگهان آنگاه شدند غرق نامیدی * پس قطع شد دنباله قومیکه

ظَلَمُوا وَالْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ^{٤٥} قُلْ أَرَيْتُمْ إِنْ أَخَذَ اللَّهُ

ظلم کردند. وَ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ * بگو آیا می بینید اگر اخذ کند الله

سَمِعَكُمْ وَأَبْصَارَكُمْ وَخَتَمَ عَلَى قُلُوبِكُمْ مَنْ إِلَّا غَيْرُ اللَّهِ

سمع شمارا و بصیرت شمارا و مهر کند بر قلبها شما کیست اله غیر الله که

يَا أَتَتِكُمْ بِهِ طُورٌ كَيْفَ نُصَرِّفُ الْأَلْيَتِ نَمَّهُ هُمْ يَحْصِدُونَ^{٤٦}

* بازآرد بشما آنرا. نظرکن چگونه میکنیم بیان آیات را بازهم آنها میگرداند رو

قُلْ أَرَعِيْتَكُمْ إِنْ أَتَكُمْ عَذَابُ اللَّهِ بَغْتَةً أَوْ جَهْرَةً هَلْ

بگو آیا می بینید شما اگر باید بر شما عذاب الله ناگهان يا جهرآ آیا

يُهْلِكُ إِلَّا الْقَوْمُ الظَّالِمُونَ وَمَا زُرْسِلُ الْمُرْسَلِينَ إِلَّا

هلاک میگردد الا قومیکه ظلم میکنند؟ * و نمیکنیم ارسال مرسلین را الا

مُبَشِّرِينَ وَمُنذِرِينَ فَمَنْ أَمَنَ وَأَصْلَكَ فَلَا خُوفٌ عَلَيْهِمْ

کسان بشیر و کسان نذیر. هر که آورد ایمان و شود اصلاح نیست خوف بر آنها

وَلَا هُمْ يَحْزُنُونَ^{٤٨} وَالَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا يَسْهُمُ الْعَذَابُ

و نه آنها کند حزن * و آنانکه تکذیب کند آیات مارا میکند مس آنها را عذاب

إِمَّا كَانُوا يَفْسُدُونَ^{٤٩} قُلْ لَا أَقُولُ لَكُمْ عِنْدِي خَزَائِنُ اللَّهِ

چون بودند فسق کند گان * بگو نمی گویم بشما نزد من است خزانی الله

وَلَا أَعْلَمُ الْغَيْبَ وَلَا أَقُولُ لَكُمْ إِنِّي مَلَكٌ إِنْ أَتَتْكُمْ إِلَّا مَا يُؤْمِنُ

و نه علم دارم برغیب و نگویم بشما منم ملک. نکنم متابعت إلا آنچه وحی شد

إِنَّمَا قُلْ هَلْ يَسْتَوِي الْأَعْمَى وَالْبَصِيرُ أَفَلَا تَتَفَكَّرُونَ ﴿٥٠﴾ وَ

برایم. بگو آیا هست یک سویه کور و بینا. پس چرا نمیکنید تفکر * و

أَنْذِرْ رِبَّكَ الَّذِينَ يَخْافُونَ أَنْ يُحْشَرُوا إِلَى رَبِّهِمْ لَيْسَ لَهُمْ

اخطار بده بکسانیکه دارند خوف که حشر میشوند نزد رب خود، نیست آنهارا

مِنْ دُونِهِ وَلِئَلَّا شَفِيعٌ لَعَلَّهُمْ يَتَّقُونَ^{٥٥} وَلَا تَطْرُدِ الَّذِينَ

بدون او ولئ و نه شفیع، شاید که بکنند تقوا * و نکن طرد آنان را که

يَلْكُونَ رَبَّهُمْ بِالْغَلَوةِ وَالْعَثَمِ يُرِيدُونَ وَجْهَهُمْ أَعْلَمُ

میکنند دعا رب خود را پگاه و بیگاه، میکنند آرزو وجه اورا. نیست بر تو

مِنْ حِسَابِهِمْ مِنْ شَيْءٍ وَمَا مِنْ حِسَابٍ كَيْفَ عَلِمْتُمْ مِنْ شَيْءٍ

از حساب آنها کدام شیء و نیست از حساب تو بر آنها کدام شیء

فَتُرْدَهُمْ فَتَكُونُ مِنَ الظَّالِمِينَ^{٥٢} وَكَذَلِكَ فَتَنَاهَا بَعْضُهُمْ بِعَيْنِ

اگر طرد کنی آنهارا میشوی از ظالمان * و چنین آزمودیم بعضی را با بعضی

لِيَقُولُوا أَهُوَ لَأَءَمَّ مَنْ اللَّهُ عَلَيْهِ حُمْرٌ مِّنْ يَمِنِنَا أَلَيْسَ اللَّهُ بِأَعْلَمَ

تا بگویند آیا اینها اند که منت کرد الله برآنها آیا ندارد الله بس علم از بین ما.

بِالشَّكِيرِينَ^{٥٣} وَإِذَا جَاءَكَ الَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِاِتِّنَا فَقُلْ سَلَامٌ

بر شکر گزاران؟ * و چون بیایند نزد تو آنانکه دارند ایمان با آیات ما بگو سلام

عَلَيْكُمْ كِتَبَ رَبِّكُمْ عَلَى نَفْسِكُمْ لَا يَهُدُهُمْ مَنْ عَمِلَ مِنْكُمْ

بر شما، مکتوب کرد رب شما بر نفس خود رحمت را، یقیناً هر که عمل کند از شما

سُوَءَاءِ مَا جَهَّالَتِ ثُمَّ تَابَ مِنْ بَعْدِهِ وَأَصْلَكَ لَا يَكُونُ عَفُورًا حِيمٌ ^{٥٤}

به بدی از جهالت باز توبه کند از بعد آن و اصلاح شود پس یقیناً اوست غفور رحیم *

وَكَذِلِكَ نُفَصِّلُ الْآيَتِ وَلِتُسْتَبِّئِنَ سَبِيلُ الْمُجْرِمِينَ ^{٥٥}

* و اینطور دهیم تفصیل آیات را و برای اینکه نمایان شود سبیل مجرمین

قُلْ إِنِّي نُهِيَتُ أَنْ أَعْبُدَ الَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ قُلْ

بگو من نهی شدم که کنم عبادت آنانرا که میکنید دعا بدون الله. بگو

لَا أَتِبْرُ أَهْوَاءَ كُلِّ قَوْمٍ قَدْ صَلَّتْ إِذَا وَمَا أَنَا مِنَ الْمُهْتَدِينَ^{٥٦}

* نمیکنم متابعت هوای شمارا، بس گمراه میباشم آنگاه و نمی باشم از هدایت شدگان

قُلْ إِنِّي عَلَىٰ بَيِّنَاتٍ مِّنْ رَّبِّيٍّ وَكَذَّبْتُمُ بِهِ مَا عِنْدِي مَا

بگو منم بر راه بَیِّن از ربم و تکذیب میکنید آنرا. نیست پیشم آنچه

تَسْتَعْجِلُونَ بِهِ إِنَّ الْحُكْمَ إِلَّا لِلَّهِ يَقْصُدُ الْحَقَّ وَهُوَ خَيْرٌ

دارید عجله برآن. نیست حکم إلا نزد الله. میکند قصه حق را و اوست بهترین

الْفَاصِلِينَ ٥٧ قُلْ لَوْ أَنَّ لِلَّهِ عِنْدِي مَا تَسْتَعْجِلُونَ بِهِ لَقُضِيَ الْأَمْرُ

فیصله کنندگان * بگو اگر که میبود نزدم آنچه دارید عجله برآن، میشد فیصله امر

بَيْنِي وَبَيْنَكُمْ وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِالظَّالِمِينَ ٥٨ وَعِنْدَهُ مَغَارَةُ الْغَيْبِ

بین من و بین شما. و الله بس علم دارد بر ظالمان * و نزد اوست کلیدهای غیب

لَا يَعْلَمُهَا إِلَّا هُوَ وَيَعْلَمُ مَا فِي الْبُرِّ وَالْبَحْرِ وَمَا سُقْطَ مِنْ وَرَقَةٍ

ندارد علم از آن **إِلا** او. و دارد علم آنچه در **بر** و بحر است. و نکند سقوط کدام **ورقی**

لَا يَعْلَمُهَا وَلَا حَسَنَةٌ فِي ظُلْمَاتِ الْأَرْضِ وَلَا رَطْبٌ وَلَا يَأْتِي إِلَيْنَا

إِلَّا دَارَدَ عَلَمَ بِرَآنَ وَنَهَ دَانَهَ در ظلمات زمین، وَنَهَ تَرَ^١ وَنَهَ خَشَكَ إِلَّا در

كِتَابٌ مُّبِينٌ^{٥٩} وَهُوَ الَّذِي يَتَوَفَّكُمْ بِاللَّيْلِ وَيَعْلَمُ مَا جَرَحْتُمْ

كتاب مبين است * واوست آنکه دهد وفات بشما بشب و دارد علم آنچه جرح **جَرَحْ**^٢ کنید

١) ترازه ٢) جرح کنید: زخم زنید (توسط کارد یا نشت)، انجام دهید، کسب کنید (جراح، جراحی)

بِالنَّهَارِ ثُمَّ يَرْبَعُتُكُمْ فِيَلِيْقَضِي أَجَلٌ مُسَمَّىٌ ثُمَّ إِلَيْهِ هُرْجِعُكُمْ

درنهار باز کند بعث شمارا درآن تا فيصله شود اجل مسمی. باز نزد اوست مرجع شما

ثُمَّ يُنِيبُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ۝ وَهُوَ الْقَاهِرُ فَوْقَ عَبَادِهِ وَ

باز کند خبر شمارا برآنچه بودید عمل کندگان * و اوست قاهر فوق بندگانش و

وَرِسْلٌ عَلَيْكُمْ حَفَظَةٌ حَتَّىٰ إِذَا جَاءَ أَحَدَكُمُ الْمَوْتُ تَوَفَّهُ

میکند ارسال بر شما حافظین را. حتی که میآید احد شمارا موت، میدهد وفاتش

رُسُلُنَا وَهُمْ لَا يُفَرِّطُونَ ۝ ثُمَّ رُدُّوا إِلَى اللَّهِ مَوْلَاهُمُ الْحَقُّ أَلَا

رُسُلٌ مَا وَ آنها نمیکنند افراط * باز رد میشوند پیش الله، مولی برق. آگاه باشد

لَهُ الْحُكْمُ وَهُوَ أَسْرَعُ الْحَاسِبِينَ ۝ قُلْ مَنْ يُنْجِيْ كُمْ مِنْ

از اوست حکم. و اوست اسرع الحاسبین^۱ * بگو که میدهد نجات شمارا از

ظُلْمَتِ الْبَرِّ وَ الْبَحْرِ تَدْعُونَهُ تَضَرَّعًا وَ خُفْيَةً لَئِنْ أَنْجَنَا مِنْ

ظلمات بر و بحر، میکنید دعا اورا بتضرع و خفیه: "اگر دهد نجات مارا از

۱) از همه سریعتر در گرفتن حساب.

هُنَّا كَلَوْنَبَ مِنَ الشَّكِّرِينَ ٤٣ قُلِ اللَّهُ يُنْجِي كُمْ مِنْهَا وَمِنْ

همین، می‌شویم از شکر کند گان" * بگو الله میدهد نجات شمارا از آن و از

كُلَّ كَرِبٍ ثُمَّ أَنْتُمْ تُشْرِكُونَ ٤٤ قُلْ هُوَ الْقَادِرُ عَلَىٰ أَنْ يَعْثِ

کل کرب^۱ باز هم شما می‌کنید شرك * بگو اوست قادر بر آنکه کند بعث

عَلَيْكُمْ عَذَابًا أَعْظَمُ فَوْقَكُمْ أَوْ مِنْ تَحْتِ أَرْجُلِكُمْ أَوْ يَلِسَكُمْ

بر شما عذاب را از فوق شما و از تحت پاهای شما یا کند ملبس شمارا

۱) کرب: محنت، مشکل، دشواری، مصیبت، بدینختی.

شِيَعًا وَيُذْلِقَ بَعْضَكُمْ بَأْسَ بَعْضٍ أَنْظُرْ كَيْفَ نُصَرِّفُ

به تشیع و بدھد ذائقه بعضی شمارا از سختی بعضی.^۱ نظرکن چگونه میکنیم بیان

الآيات لَعَلَّهُمْ يَفْقَهُونَ^{٤٥} وَكَذَّبَهُ قَوْدُكَ وَهُوَ الْحَقُّ قُلْ

آیات را برای اینکه بفهمند * و تکذیب کرد برآن قوم تو و آنست حق. بگو

لَسْتُ عَلَيْكُمْ بِوَكِيلٍ^{٤٦} لِكُلِّ نَبِيٍّ مُسْتَقْرٍ وَسُوفَ تَعْلَمُونَ^{٤٧}

* برای هر خبری است مستقری و زود میرسد علم شما نیستم بر شما وکیل.

۱) بین شما تفرقه بیاندازد تا سنگدلی یکدیگر را ذائقه کنید.

وَإِذَا رَأَيْتَ الَّذِينَ يَخُوضُونَ فِي أَيْتَنَا فَاعْرِضْ عَنْهُمْ حَتَّىٰ

و چون ببینی آنانرا که میکنند مناقشه در آیات ما، اعراض کن از آنها حتی

يَخُوضُوا فِي حَدِيثٍ غَيْرِهِ وَإِمَامَيْنِ سَيِّدَكَ الشَّيْطَنُ فَلَا تَقْعُلُ

کنند گفتگو در حدیثی غیرآن. و اگر فراموشت گرداند شیطان باز مه نشین

بَعْدَ الذِّكْرِي مَعَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ^{٦٨} وَمَا عَلَى الَّذِينَ يَتَّقَونَ

بعد تذکر همراهی قوم ظالمین * و نیست بر کسان متقی

مِنْ حِسَابِهِمْ مِنْ شَيْءٍ وَلَكِنْ ذِكْرِي لَعَلَّهُمْ يَتَقَوَّنُ^{٦٩} وَذَرْ

از حساب آنها کدام چیزی و لakan ذکریست برای اینکه کنند تقوا * و بگذار

الَّذِينَ اتَّخَذُنَا دِيْنَهُمْ لِعِبَادَةِ لَهُوَا وَغَرَّهُمُ الْحَيَاةُ الدُّنْيَا وَ

آنرا که اتخاذ کردند دین خود لعب و لهو و فریب داد آنها را حیات دنیا و

ذَكْرِيَّةَ أَنْ تُبْسَلَ نَفْسٌ إِمَّا كَسْبٌ قَدْرٌ لَيْسَ لَهَا مِنْ دُونِ اللَّهِ

ذکر کن از آن تا نشود هلاک نفسی از آنچه کسب کرد. نیست برای آنها بدون الله

وَلِيٌ وَلَا شَفِيعٌ وَإِنْ تَعْدِلُ كُلَّ عَدْلٍ لَا يُؤْخَذُ مِنْهُ كَاذُولٍ إِنَّكَ

ولي و نه شفيع، و اگر عوض دهند كل عوضى نشود قبول از آنها. آنها اند

الَّذِينَ أُبْسِلُوا هُمَا كَسِبُوا لَهُمْ شَرَابٌ مِّنْ حَمِيمٍ وَعَذَابٌ أَلِيمٌ

کسانیکه تباہ شدند برآنچه کسب کردند. برای آنهاست شراب سوزان و عذاب الیم

بِمَا كَانُوا يَكْفُرُونَ ﴿٧٠﴾ قُلْ أَنْدُعُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَا يُنْفَعُنَا وَ

چون بودند کفر کنندگان * بگو آیا دعا کنم الله آنکه ندهد نفع بما و

لَا يَضُرُّنَا وَلَا يُنْزَعُ عَلَى أَعْقَابِنَا بَعْدَ إِذْهَلَنَا اللَّهُ كَالَّذِي أَسْتَوْلَهُ

نه ضرربما و برگردیم بر اعقاب خود بعد آنکه هدایت کرد مارا الله ؛ مثل آنکه فریفته اورا

الشَّيَاطِينُ فِي الْأَرْضِ حَيْرَانٌ لَهُ أَصْحَابٌ يَدْعُونَهُ إِلَيْهِ

شیاطین در زمین حیران، او دارد اصحابیکه میکند دعوت اورا "بسوی

الْهُدَىٰ أَعْتَنَا قُلْ إِنَّ هُدَى اللَّهِ هُوَ الْهُدَىٰ وَأَمْرُنَا لِنُسْلِمَ

هدایت ما بیا". بگو یقیناً هدایت الله، آنست هدایت. وامر شدیم بتسلیم

لِرَبِّ الْعَلَمِينَ لَا وَأَنْ أَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَاتَّقُوهُ وَهُوَ الَّذِي إِلَيْهِ

به رب العلمين * و آنکه کنید قائم صلات را و کنید تقوا. و اوست ذاتیکه نزد او

تُحْشَرُونَ وَهُوَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ وَيَوْمَ

میشوید حشر * و اوست ذاتیکه خلق کرد سماوات و زمین را به حق. و روزیکه

يَقُولُ كُنْ فَيَكُونُ قَوْلَهُ الْحَقُّ وَلَهُ الْمَلَكُ يَوْمَ يُنْفَخُ فِي الصُّورِ

بگوید شو میشود. * قول اوست حق. و ازاوست پادشاهی روزیکه نفخه شود در صور.

عَلِمَ الْغَيْبَ وَ الشَّهَادَةُ وَهُوَ الْحَكِيمُ الْخَبِيرُ^{٧٤} وَ اذْقَالَ إِبْرَاهِيمَ

عالِمِ غَيْبٍ وَ شَهَادَةً وَ اوْسَتَ الْحَكِيمُ الْخَبِيرُ * وَ وَقْتِيْ گفت ابراهیم

لَا يُبَدِّي اَنْسَارَ اَتَتَّخِذُ اَصْنَافًا اِلَهَةً تَرَانِي اَرْلَكَ وَ قَوْمَكَ فِي ضَلَالٍ

به پدرش، آزر، آیا میگیری صنم هارا خدایان. من میبینم ترا و قومترا در گمراهی

مُبِينٌ^{٧٥} وَ كَذِلِكَ نُرِى إِبْرَاهِيمَ مَلَكُوتَ السَّمَاوَاتِ وَ الْأَرْضِ وَ لِيَكُونَ

مبین * و چنین نمودیم به ابراهیم مملکوت سماوات و زمین را تاکه باشد

مِنَ الْمُوْقِنِينَ ﴿٧٦﴾ قَلَّمَا جَنَّ عَلَيْهِ الْيَلْ رَا كُوكَبًا قَالَ هَذَا رَبِّي وَ

از دارندگان یقین * وقتی پنهان آمد براو شب دید کوکبی را، گفت اینست ربم،

فَلَّمَا أَكَلَ قَالَ لَا أُحِبُّ الْأَفْلَى ﴿٧٧﴾ قَلَّمَا رَا الْقَمَرَ بَارِخًا قَالَ هَذَا

چون زائل شد گفت ندارم حب بزائل شوندگان * وقتی دید قمر را تابان گفت اینست

رَبِّي وَ قَلَّمَا أَكَلَ قَالَ لَئِنْ لَمْ يَهْدِنِي رَبِّي لَا كُونَنِي مِنَ الْقَوْمِ

ربم، وقتی زائل شد گفت اگر نکند هدایتم ربم یقیناً میگردم از قوم

الضَّالِّينَ ﴿٧٨﴾ قَلَّا رَا الشَّمْسَ بَارِغَةً قَالَ هَذَا إِرْبِي هَذَا أَكْبُرُ فَلَمَّا

گمراه * وقتی دید شمس را برا فروخته گفت اینست ریم اینست بزرگتر. وقتی

أَفَلَتْ قَالَ يَقُومُ إِنِّي بَرِي وَعِمَّا تُشْرِكُونَ ﴿٧٩﴾ إِنِّي وَجَهْتُ وَجْهِي

زائل شد گفت یا قوم منم بری از آنچه میکنید شریک * من جهت دادم وجه خود را

لِلَّذِي فَطَرَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ حَنِيفًا وَمَا أَنَا مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴿٨٠﴾ وَ

به آنکه آفرید سماوات و زمین را، حنیفم و نیستم از مشرکین * و

حَاجَةُ قَوْمٍ طَيْلَةً قَالَ أَتُحَاجِجُونِي فِي اللَّهِ وَقَدْ هَدَنَا اللَّهُ أَخَافُ

جدال کرد با او قومش. گفت آیا جدال میکنید بامن در الله و کرده او هدایت مرا. و ندارم خوف

مَا شَرِكُونَ يَكُه إِلَّا أَنْ يَشَاءُ رَبِّي شَيْغَاطٌ وَسِعَ رَبِّي كُلُّ شَيْءٍ عَلَيْهِ

آنچه میکنید شریک او إلا که خواهد ربم چیزی. و سعت دارد رب من بر کل شیيء علماء.

أَفَلَا تَتَذَكَّرُونَ^{٨٧} وَكَيْفَ أَخَافُ مَا أَشْرَكْتُمْ وَلَا تَخَافُونَ أَنْكُمْ

چرا نمیشوید متذکر * و چگونه خوف کنم از شریکان شما و ندارید خوف که شما

اَتُرَكُتُمْ بِاللّٰهِ مَا لَمْ يُنْزِلْ بِهِ عَلَيْكُمْ سُلْطَانًا فَآئِي الْفَرِيقَيْنِ

میکنید شریک با الله آنچه نشده نازل برآن برايشما حجتی. پس کدام این دو فریقه

اَحَقُّ بِالْاَمْنِ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ مَالَذِينَ امْنُوا وَلَمْ يَلِمُسُوا

مستحق اند به امن، اگر هستید شما با علم. * کسانیکه ایمان دارند و نمیکنند ملبس

إِنَّهُمْ بِظُلْمٍ أُولَئِكَ لَهُمُ الْأَمْنُ وَهُمْ مُهْتَدُونَ وَتِلْكَ

ایمان خودرا بظلم، آنهاست، برايشان امن و آنها اند هدایت شدگان * و اینست

وَجَتْنَا آتِينَهَا إِبْرَاهِيمَ عَلَى قَوْمِهِ نَرْفَعُ دَرَجَتَ مَنْ نَشَاءُ إِنَّ

حَجَتْ مَا، دَادِيمَ آنرا بِهِ ابْرَاهِيمَ بِرَأْيِ قَوْمِهِ مِنْدَهِمْ رَفَعْتْ بِدَرَجَاتِ هَرَكْرَا خَوَاهِيمْ. يَقِينًا

رَبِّكَ حَكِيمٌ عَلِيهِ وَهَبْنَا لَكَ إِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ كُلَّا هَدَيْنَاكَ

رَبْ تُوْسَتْ حَكِيمَ عَلِيمَ * وَبَخْشُودِيمْ بِهِ او اسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ رَا. كُلَّ رَا هَدَایتْ كَرْدِيمْ.

وَنُوحَاهَدَيْنَا مِنْ قَبْلِ وَمِنْ ذُرْيَتِهِ دَاؤَدَ وَسَلِيمَانَ وَأَيُوبَ

وَنُوحَ رَا هَدَایتْ كَرْدِيمْ از قَبْلِ وَاز اوْلَادِهِ اوْ دَاؤَدَ وَسَلِيمَانَ وَأَيُوبَ

وَيُوسُفَ وَمُوسَى وَهَرُونَ طَوْكَذِلَكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ^{٨٥} وَزَكْرِيَا

و يوسف و موسى و هارون را. و اینطور میدهیم جزا محسینین را * و زکریا

وَيَحْيَى وَعِيسَى وَالْيَاسَ كُلُّهُمْ مِنَ الصَّالِحِينَ^{٨٦} وَإِسْمَاعِيلَ وَالْيَسَعَ

و یحیی و عیسی و یاس را. کل از صالحین اند * و اسماعیل و یسع

وَيُونُسَ وَلُوطًا طَوْكَلا فَضَلْنَا عَلَى الْعَالَمِينَ^{٨٧} وَمِنْ أَبَاءِهِمْ وَ

و یونس و لوط را. و کل را فضیلت دادیم بر عالمیان * و از آباء آنها و

ذُرْ لَهُمْ وَلَا خُوازِنَهُمْ وَاجْتَبِيَّهُمْ وَهَذَا يَنْهُمْ إِلَى حِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ^{٦٨}

* اولاده آنها و برادران آنها. و برگزیدیم آنهارا و هدایت کردیم آنهارا بصراط مستقیم

ذَلِكَ هُدَى اللَّهِ يَهْدِي بِهِ مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ وَلَوْ أَشْرَكُوا

ایinst هدایت الله، میکند هدایت برآن هر کرا خواهد از عبادش. و اگر شرك کنند

لَجُبَطَ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ^{٦٩} أُولَئِكَ الَّذِينَ أَتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ

بهدر میرود از آنها آنچه بود * آنها اند کسانیکه دادیم آنهارا کتاب را

وَالْحُكْمُ وَالثُّبُوتُ هُوَ لِلّٰهِ فَقَدْ وَكَلَّا بِهَا قَوْمًا

و حکم را و نبوت را. واگر میکنند کفر بر آن، این مردم، باز و کیل آن سازیم قومی را

لَيْسُوا بِهَا بِكُفَّارٍ يٰٰوَلِّيْكَ الَّذِينَ هَدَى اللَّهُ فَبِهِمْ رَهُمْ

که نمیگردند بر آن کافرین * آنها اند کسانیکه هدایت کرد الله پس بر هدایت آنها

اَقْتَلُهُ قُلْ لَا اَسْئَلُكُمْ عَلَيْكُمْ اَجْرًا إِنْ هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ لِّلْعَالَمِينَ

کنید اقتدا. بگو نکنم سوال از شما بر آن اجری. نیست این إلا ذکری برای عالمیان *

وَمَا قَدَرُوا اللَّهَ حَقّاً قَدْرِهِ إِذْ قَالُوا مَا أَنْزَلَ اللَّهُ عَلَىٰ بَشَرٍ مِّنْ

و نمیکنند قدر الله را بحق قدر او وقتی میگویند نکرده نازل الله بر بشری کدام

شَيْءٌ طَّلِقْ لِمَنْ أَنْزَلَ الْكِتَابَ الَّذِي جَاءَ بِهِ مُوسَىٰ نُورًا وَ

شیئ. بگو کی نازل کرد کتاب را که آورد آنرا موسی، نور و

هُدًى لِّلنَّاسِ تَجْعَلُونَهُ قَرَاطِيسَ تِبْلُوْهُمَا وَتُخْفُونَ كَثِيرًا

هدايت بمردم، میسازند آشکار آنرا ومیدارند مخفی کثیراً.

وَعِلِمْتُمْ قَالَمْ تَعْلَمُوا أَنْتُمْ وَلَا أَبَاكُمْ فَلِلَّهِ الْحُكْمُ ذَرْهُمْ فِي

و تعليم شد بشما آنچه نداشتید علم شما و نه آباء شما. بگو از الله است باز بگذار آنها را در

خُوْضُهُمْ يَلْعَبُونَ^{٩٢} وَهُنَّ أَكْثَرُهُمْ مُّذْرِكُهُمْ صَدِقُ الَّذِي

شتن گوئی شان لعب کنند * و این کتابیست نازل کردیم آنرا، مبارک مصدق آنکه

بَيْنَ يَدَيْهِ وَلِتُنْذِرَ أُمَّةَ الْقَرَىٰ وَمَنْ حَوْلَهَا وَالَّذِينَ يُؤْمِنُونَ

پیش از آن بود تا دھی اخطار به ام القرى و ما حول آنرا.^۱ و کسانیکه ایمان دارند

۱) ام القرى و ما حول آنرا: مکه معظمه و همه سرزمین اطراف آنرا.

بِالْآخِرَةِ يُؤْمِنُونَ بِهِ وَهُمْ عَلَى صَلَاتِهِمْ يُحَافِظُونَ^{٩٣} وَمَنْ

به آخرت، ایمان دارند بر آن و هستند بر صلات خود محافظین * و کیست

أَظْلَمُ مِنْ أَفْتَرَى عَلَى اللَّهِ كَنِّيَّاً أَوْ قَالَ أُوْرَحَ إِلَيَّ وَلَكُمْ يُوْجَرَ

ظالمتر از آنکه کند افترا بر الله دروغ یا گوید وحی شد بمن و نشد وحی

إِلَيْهِ شَيْءٌ وَمَنْ قَالَ سَأَنْزِلُ مِثْلَ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ وَلَوْ تَرَى إِذْ

برايش چیزی و آنکه گوید میکنم نازل مثل آنچه کرد نازل الله. و اگر بینی انگاه

الظَّالِمُونَ فِي غَمْرَاتِ الْمُوْتِ وَالْمَلَائِكَةُ بَاسِطُوا أَيْدِيهِمْ أَخْرِجُوهُمْ

ظالمان را در غمرات^۱ موت و ملائک دراز کنند دستهای خودرا. "کنید خارج

أَنْفُسَكُمْ الْيَوْمَ تُحْزَرُونَ عَذَابَ الْهُوْنِ بِمَا كُنْتُمْ تَقُولُونَ عَلَى

نفسهای خودرا". "امروز باشد جزا عذاب ذلتبار چون همواره میگفتید بر

اللَّهُ عَلَىٰ الْحَقِّ وَكُنْتُمْ عَنِ الْآيَاتِ تَسْتَكْبِرُونَ ۝ وَلَقَدْ جَعَلْنَا

الله غیر حق و بودید بر آیات او تکبر کنندگان * و یقیناً میآئید نزد ما

۱) غمرات: شداید، دهشت ها، اندیشه ها، غمها، اندوه ها، پریشانی ها، تهلکه، سراسیمگی.

فَرَادِي كَمَا خَلَقْنَاكُمْ أَوَّلَ مَرَّةٍ وَتَرَكْتُمْ مَاخَوْلَنَاكُمْ وَرَاءَ ظُهُورِكُمْ

فردًا چنانکه خلق کردیم شمارا اول مره و میکنید ترک آنچه دادیم بشما وراء پشت خود.

وَمَا نَرَى مَعَكُمْ شُفَعَاءَ كُمْ الَّذِينَ زَعَدْنَا مِنْ أَنْهُمْ فِي كُمْ شُرَكَوْا

ونمی بینیم با شما شافعین شمارا که بزعم شما بودند بین شما شرکاء.

لَقَدْ تَقَطَّعَ بَيْنَكُمْ وَضَلَّ عَنْكُمْ مَا كُنْتُمْ تَزْعُمُونَ^{٩٥} إِنَّ اللَّهَ فَالِقُ

البته شد قطع بین شما و گم شد از شما هرآنچه بود بزعم شما. هست الله فالق^۱

۱) فالق: آنکه خسته را دو نصف و از آن نبات میرویاند، شب را پاره و صبح را بمیان میآورد.

الْحَيُّ وَالثَّوْاتِ بِخُرُجِهِ الْحَيِّ مِنَ الْمَيِّتِ وَخُرُجُ الْمَيِّتِ مِنَ الْحَيِّ

دانه و خسته. میکند خارج حی از میت و خارج میکند میت از حی.

ذَلِكُمُ اللَّهُ فَلَمَّا تَوَفَّ كُوُنَ^{٩٦} قَالَ قُ الْأَصْبَاحِ وَجَعَلَ اللَّيلَ سَكَنًا

این الله شماست بکجا میگریزید * فالق الاصباح! ^١ و ساخته شب را مسکن

وَالشَّامِسَ وَالقَمَرِ حُسْنَانًا ذَلِكَ تَقْدِيرُ الْعَزِيزِ الْعَلِيمِ^{٩٧} وَهُوَ

و شمس و قمر را برای محاسبه. اینست تقدیر العزیز العلیم * و اوست

۱) فالق الاصباح: بازکننده هر صبح اوست. صبح امروز، صبح قیامت.

الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ النُّجُومَ لِتَهْتَدُوا بِهَا فِي ظُلْمَاتِ الْبَرِّ وَالْبَحْرِ

ذاتیکه ساخته برایشما نجوم را که هدایت شوید به آن در ظلمات بر و بحر.

قُدْ فَصَّلْنَا الْآيَتِ لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ^{٩٨} وَهُوَ الَّذِي أَنْشَأَ كُلَّ مِنْ

اینک تفصیل دادیم آیات را بقومیکه دارند علم * و اوست ذاتیکه داد نشأت شمارا از

نَفْسٍ وَاحِدَةٍ فَمُسْتَقْرٌ وَمُسْتَوْدِعٌ قُدْ فَصَّلْنَا الْآيَتِ لِقَوْمٍ

نفس واحد باز مستقر و مستودع^۱ دارند. بس تفصیل دادیم آیات را بقومیکه

۱) مستقر و مستودع: هریک بدنیا قرار گاه داشته بالاخره به آرامگاه سپرده میشود.

يَقْهُمُونَ وَهُوَ الَّذِي أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَخْرَجَ نَبَاتَ

میفهمند * و اوست ذاتیکه نازل کرد از سماء آب را خارج کردیم باآن نبات

كُلُّ شَيْءٍ فَأَخْرَجَنَا مِنْهُ خَضِرًا تُخْرِجُهُ مِنْهُ حَبَّاً مُتَرَكِّبًا

کل شیء و خارج کردیم از آن سبزی را و میکنیم خارج از آن حبوبات متراکب را و

مِنَ النَّخْلِ مِنْ طَعِيمًا قِنْوَانٌ دَانِيَةٌ وَجَنْتٌ مِنْ أَعْنَابٍ

از نخل، از غلاف آن خوشه های خمیده و جنت های از اعناب

وَالزَّيْتُونَ وَالرُّمَانَ مُشْتَبِهًاتْ وَغَيْرَ مُشْتَابِهٖ اُنْظُرُوهُمْ إِلَى ثَمَرَةٍ

و زيتون و انار متتشابه و غير متتشابه. نظر کنید بسوی ثمر آن

إِذَا أَثْمَرَ وَيَنْعِلُهُ إِنَّ فِي ذَلِكُمْ لَذَّاتٍ لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ^{١٠٠} وَجَعَلُوا

چو رسد بشمر و پختگی آن. یقیناً درینست آیات بقومیکه دارند ایمان * و میسازند

لِلَّهِ شُرَكَاءُ الْجِنَّةِ وَخَلَقَهُمْ وَخَرَقُوا لَهُ بَنِينَ وَبَنَتِيْنَ بَغْيَرِ عِلْمٍ

برای الله شرکاء جن را، و خلق کرده آنها را، و میتراسند برایش پسران و دختران بغیر علم.

سُبْحَانَهُ وَتَعَلَّى عَنِّي صِفَوْنَ^{١٠١} بَدِيعُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ طَائِي

سبحان بذات او تعالى از آنچه میکنند توصیف * بدیع سماوات و زمین. چگونه

يَكُونُ لَهُ وَلَدٌ وَلَمْ تَكُنْ لَهُ صَاحِبَةٌ وَخَلَقَ كُلَّ شَيْءٍ وَهُوَ

باشد اورا ولدى وقتی نیست اورا همسری. و خلق کرده کل شیء را. و اوست بر

بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيهِ^{١٠٢} ذَلِكُمُ اللَّهُ رَبُّكُمْ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ خَالِقُ كُلِّ

كل شيء علیم * اینست الله رب شما. لا إله إلا هو. خالق كل

شَيْءٌ فَاعْبُدُوهُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَوِيلٌ^{١٠٣} لَا تُدْرِكُهُ

شيء بكنيد عبادت اورا، و اوست بر كل شيء وكيل * نتواند درك اورا

الْأَبْصَارُ وَهُوَ يُدْرِكُ الْأَبْصَارَ وَهُوَ الْأَطِيفُ الْخَبِيرُ^{١٠٤} قَدْ

چشمها و او ميكند درك چشم هارا و اوست لطيف خبير * البته

جَاءَكُمْ بَصَائِرٌ مِّنْ رَّبِّكُمْ فَمَنْ أَبْصَرَ فَلَنْفَسِيهِ وَمَنْ عَيَّ

آمد بشما بصائر از رب شما. پس هر که شد بصير شد برای نفسش، و هر که کور شد

فَعَلِيهَا طَوْمَاً أَنَا عَلَيْكُمْ بِحَفِظٍ ۝ وَكَذَلِكَ نُصَرِّفُ الْآيَتِ وَ

عليه اوست. و نیستم من برشما حفیظ * و اینچنین میکنیم صرف آیات را تا

لِيَقُولُوا دَرَسْتَ وَ لِنُبَيِّنَ لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ ۝ إِشْرِيعْ مَا أُوحِيَ

بگويند درس گرفته ئى؛ تا کنم بيان آنرا بقوميکه دارند علم * متابعت کن آنچه وحى شد

إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ وَأَعْرِضْ عَنِ الْمُشْرِكِينَ ۝ وَ

برای تو از رب تو. لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ. و اعراض کن از مشرکین * و

لَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا أَشْرَكُوا طَوْمَا جَعَلْنَاكَ عَلَيْهِمْ حَفِظًا وَمَا أَنْتَ

اگر میخواست الله نمیکردن شریک. و نیستی تو
برآنها حفیظ. و نساختیم ترا

عَلَيْهِمْ بَوْكِيلٍ ۝ وَلَا تَسْبِبُوا الَّذِينَ يَدْعُونَ مِنْ دُونِ

عليه آنها وکیل * و مده دشنام کسانیرا که میکنند دعا به عوض

اللَّهُ فِي سُبُّوا اللَّهَ عَدُوٌّ وَأَبْغَى رِعْلِمٍ كُنْ لِكَ زَيَّتَا لِكُلِّ أُمَّةٍ عَمَلَهُمْ

الله مباد دهنند دشنام الله را از عداوت بغیر علم. چنین مزین ساختیم بكل امتها عمل آنها را

ثُمَّ إِلَى رَبِّهِمْ مَرْجِعُهُمْ فَيُنَتَّهِمُ بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ^{١٦٩}

باز نزد رب آنهاست مر جع آنها بازمیدهد خبر آنها را از آنچه می کردند عمل و

أَقْسَمُوا بِاللَّهِ جَهْدَ أَيْمَانِهِمْ لَكُنْ حَاءَ تَهْمُرْ أَيْةً لَيْوَمِئِنْ

قسم میخورند به الله سخت قسم های خود را که اگر میآمد برایشان آیتی میآوردند ایمان

بِهَا طَقْلُ إِنَّمَا الْأَيْتُ عِنْدَ اللَّهِ وَمَا يُشْعِرُ كُمْ أَنَّهَا إِذَا جَاءَتْ

برآن. بگو یقیناً آیات است نزد الله و چه کند مستشعر شمارا همانا وقتی بیاید